

Mestna občina Celje
Komisija Mladi za Celje

UČNE NAVADE UČENCEV NA NAŠI ŠOLI

RAZISKOVALNA NALOGA

OSNOVNA ŠOLA LJUBEČNA

AVTORJA:
TIM KRIŽNIK, 8.a
SARA SEŠEL, 8.a

MENTORICA:
SUZANA REDNAK, prof.
defektologije

Celje, marec 2020

Osnovna šola Ljubečna

UČNE NAVADE UČENCEV NA NAŠI ŠOLI

RAZISKOVALNA NALOGA

AVTORJA:

TIM KRIŽNIK, 8. r

SARA SEŠEL, 8. r

Mentorica:

SUZANA REDNAK, prof. defektologije

Jezikovni pregled:

Petra Merc, prof. slov. jezika

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2020

Vsebina

SEZNAM GRAFOV	4
POVZETEK.....	5
1 UVOD.....	6
1.1 Raziskovalni problem	6
1.2 Hipoteze	6
1.3 Predstavitev in izbor raziskovalnih metod	7
1.3.1 Vprašalnik, ki smo ga sestavili sami	7
1.3.2 Vprašalnik o močnih in šibkih področjih (Ažman T., 2000)	7
1.3.3 Vprašalnik za ugotavljanje učnih stilov	7
2 OSREDNJI DEL RAZISKOVALNE NALOGE.....	8
2.1 Opredelitev pojma učne navade.....	8
2.2 Področja, ki vplivajo na učinkovitost učenja (Ažman, 2008).....	10
2.2.1 Obvladovanje časa	10
2.2.2 Pomnjenje informacij.....	10
2.2.3 Učenje z razumevanjem.....	11
2.2.4 Urejenost oz. organiziranost učenja	11
2.2.5 Preverjanje znanja.....	11
2.2.6 Obvladovanje strahu, stresa	11
2.2.7 Interes za znanje – notranja motivacija	11
2.2.8 Pomen ocen – zunanja motivacija	12
2.2.9 Uravnavanje koncentracije	12
2.3 Stili učenja.....	12
2.3.1 Vizualni (vidni) stil	12
2.3.2 Avditivni (slušni) stil	13
2.3.3 Kinestetični (gibalni) stil	13
2.4 Strategije učenja	13
3 EMPIRIČNI DEL	14
3.1 Učenci, vključeni v raziskavo	14
3.2 Predstavitev poteka raziskovalnega dela.....	14
3.2.1 Vprašalnik o učnih navadah	14
3.2.2 Vprašalnik o učnih stilih	14
3.2.3 Vprašalnik o močnih in šibkih področjih	15
3.3 Raziskovalna skupina	15

3.4 Predstavitev rezultatov	15
3.4.1 Čas, namenjen šoli med tednom	15
3.4.2. Čas, namenjen šolskemu delu med vikendom.....	17
3.4.3. Predmeti, ki se jih učenci največ učijo	18
3.4.4. Predmet, ki se učencem zdi najtežji.....	20
3.4.5 Načini učenja.....	21
3.4.6. Močna in šibka področja učencev.....	22
3.4.7 Učni stili učencev	24
4 RAZPRAVA O REZULTATIH RAZISKAV	26
4. 1 Preverjanje hipotez	27
5 ZAKLJUČEK.....	27
LITERATURA IN VIRI.....	29
PRILOGA 1	31
PRILOGA 2	32
PRILOGA 3	33

SEZNAM GRAFOV

Graf 1: Čas, namenjen šoli med tednom v 6. razredu.....	16
Graf 2: Čas, namenjen šoli med tednom v 7. razredu.....	16
Graf 3: Čas, namenjen šolskemu delu med vikendom pri učencih 6. razreda.....	17
Graf 4: Čas, namenjen šolskemu delu med vikendi pri učencih 7. razreda	18
Graf 5: Katere predmete se učenci šestega razreda največ učijo	19
Graf 6: Katere predmete se učenci sedmega razreda največ učijo	19
Graf 7: Predmeti, ki se zdijo učencem šestega razreda najtežji.	20
Graf 8: Predmeti, ki se zdijo učencem sedmega razreda najtežji.	21
Graf 9: Načini učenja, ki jih navajajo učenci šestega razreda	21
Graf 10: Načini učenja, ki jih navajajo učenci sedmega razreda.....	22
Graf 11: Močna in šibka področja učencev šestega razreda	23
Graf 12: Močna in šibka področja učencev sedmega razreda	24
Graf 13: Učni stili šestošolcev ločeno po spolu.....	24
Graf 14: Učni stili šestošolcev	25
Graf 15: Učni stili sedmošolcev ločeno po spolu	25
Graf 16: Učni stili sedmošolcev.....	26

POVZETEK

Na šolski uspeh vplivajo različni dejavniki – način učenja, pristopi, učne strategije, počutje učencev, organizacijske sposobnosti, itd. Z raziskovalno nalogo sva želela ugotoviti, kakšne so učne navade šestošolcev in sedmošolcev na naši šoli. Učencem sva razdelila vprašalnike, ki sva jih izbrala in oblikovala skupaj z mentorico. Nanje so učenci odgovarjali med razrednimi urami. Odgovore sva obdelala in prikazala z grafi, da so rezultati bolj pregledni. Ugotovila sva, da dekleta dejansko namenjajo šolskemu delu več časa kot njihovi sošolci v obeh razredih. Učni stili niso tako enakomerno zastopani, kot sva pričakovala, izstopala sta vizualni in gibalni stil. Šestošolci se večinoma učijo samo z branjem in ponavljanjem, šele v sedmem razredu si začnejo deklice delati izpiske. Kot najšibkejša področja so se pokazali spomin, preverjanje znanja in obvladovanje strahu. Najtežji predmet pa ni matematika, kot sva pričakovala, temveč tuj jezik angleščina. Ugotovitve nam lahko pomagajo izboljšati načine učenja, poučevanja in izboljšati učni uspeh oziroma znanje.

Ključne besede: učni stili, čas, učne strategije, močna in šibka področja

1 UVOD

V medijih se vse pogosteje pojavljajo prispevki o zahtevnosti šole, stresu v povezavi s šolo ter o natrpanih učnih načrtih. Zanimalo naju je, kako je s tem na naši šoli, zato sva za raziskavo izbrala vprašalnike, na katere so odgovarjali šestošolci in sedmošolci. Rezultati raziskave so bili na nekaterih področjih pričakovani, na drugih pa so nas nekoliko presenetili. Vsekakor pa so lahko koristna informacija učiteljem in učencem. Sva učenca 8. a razreda Osnovne šole Ljubečna. Z raziskavo sva začela lansko šolsko leto, ko sva bila v 7. razredu, zato sva se odločila, da raziščeva ta vprašanja pri učencih in učenkah v 6. in 7. razredu.

1.1 Raziskovalni problem

Namen naše raziskovalne naloge je, da ugotovimo, kako si najini vrstniki pomagajo pri učenju, koliko časa namenjajo šolskemu delu, kako se učijo in pripravljajo na ocenjevanje znanja. Zanimalo naju je tudi, kako dolgo se učijo med tednom in kako dolgo med vikendom, ter katere predmete se učijo največ in kateri se jim zdijo najtežji. Poiskala sva tudi ustrezno gradivo v knjižnicah in na spletu, s pomočjo katerega sva oblikovala teoretični del raziskovalne naloge. Oblikovala sva teoretična izhodišča, glede učnih navad. Podatke sva pridobila s pomočjo anketnih vprašalnikov, ki so jih reševali učenci 6. in 7. razredov. Podatke sva analizirala in rezultate prikazala z grafi za boljšo preglednost. Vseh hipotez nisva mogla potrditi, ker so rezultati pokazali drugačna dejstva. Rezultate raziskave bi bilo zanimivo upoštevati pri načinu poučevanja in učenja.

1.2 Hipoteze

Postavila sva si pet hipotez:

H1: Dekleta namenijo šoli več časa kot fantje.

H2: Vsi stili učenja so enako zastopani.

H3: Načini učenja (strategije) se razlikujejo po spolu.

H4: Največ učencev ima težave na področju organizacije dela ter pozornosti in koncentracije.

H5: Najtežji predmet je matematika.

1.3 Predstavitev in izbor raziskovalnih metod

Učenci so na vprašalnike odgovarjali individualno pri razredni uri. Nekateri so potrebovali več časa kot eno šolsko uro. Za vsak razred sva si sestavila tabelo, v katero sva vpisovala rezultate, da sva jih potem lažje obdelala in jih analizirala. Podatke sva predstavila z grafi, ki sva jih oblikovala v programu Word.

1.3.1 Vprašalnik, ki smo ga sestavili sami

Ta vprašalnik je vseboval naslednje podatke:

- o spolu in razredu učenca
- o času, ki ga nameni šolskemu delu na dan med tednom in med vikendom,
- o tem, kateremu predmetu posveča največ časa,
- o tem, kateri predmet je za učenca najtežji,
- o načinih učenja.

1.3.2 Vprašalnik o močnih in šibkih področjih (Ažman T., 2000)

Zajema devet področij (obvladovanje časa, pomnjenje informacij, učenje z razumevanjem, urejenost učenja in organiziranost, preverjanje znanja, obvladovanje strahu in stresa, interes za znanje – notranja motivacija, pomen ocen – notranja motivacija, uravnavanje koncentracije).

1.3.3 Vprašalnik za ugotavljanje učnih stilov

Vprašalnik zajema 30 trditev. Glede na to, kako pogosto trditev drži za posameznega učenca, so jih učenci ocenili z ocenami od 1 do 3, pri čemer je tri ocena za najpogostejšo veljavo.

2 OSREDNJI DEL RAZISKOVALNE NALOGE

2.1 Opredelitev pojma učne navade

Navade (Pečjak, 1977) so dejavnosti, ki se z vajo utrdijo. Zato jih posameznik izvaja z lahkoto, ne da bi bil na potek posebej pozoren. Za uspešno učenje so potrebne učinkovite učne navade (morda bi bolj ustrezal naziv spretnosti). Učne navade so utrjeni postopki ali ravnanja pri učenju, ki omogočajo lažje in uspešnejše učenje. Mednje spadajo tako imenovane »navade prostora in časa«, od katerih je odvisno, kdaj, koliko in kje se učenec uči. Še posebno pomembne pa so učne metode ali tehnike, od katerih je odvisno, kako se učenec uči.

Za učinkovito učenje je potrebno upoštevati naslednja pravila (Pečjak, 1977):

a) Pravilo aktivnosti

Dokazano je, da je učni uspeh toliko večji, kolikor več časa namenimo aktivnemu učenju (razmišljanju, podčrtovanju, zapisovanju, samoizpraševanju in diskusiji). Priporočeno je, da vsaj petino časa, namenjenega učenju, porabimo za aktivno učenje.

b) Zapiski in izvlečki

Lahko so različno dolgi, odvisno od gradiva in namena. Vedno izražajo učenčevo osebnost. Izvlečki sošolcev nimajo iste vrednosti kot lastni, ker si z njimi snov lažje zapomnimo in najhitreje ponavljamo. Čas, vložen v izpiske, se bogato poplača. Tudi za izdelavo zapiskov lahko uporabimo različne strategije (Pečjak, Kramarič, 2015), kot so:

- možganska nevihta in ABC možganska nevihta – ob določenem pojmu naštejemo oz. napišemo vse besede, ki nam pri tem pridejo na misel, lahko mešano ali pa za vsako črko abecede en pojem;
- strategija določanja bistva – po prebranem delu besedila, učenec poišče besedo ali besedno zvezo, ki najbolje opiše ta del besedila (izbere naslov);
- Paukova strategija – list razdelimo na dva dela s pokončno črto, v širši del izpišemo besede, besedne zveze in povedi, ki se nam zdijo pomembne, nato pa na desno stran napišemo ključne besede, na koncu iz teh ključnih besed zapišemo povzetek;
- grafični prikaz bistva – na list izpišemo pomembne besede, nato jih med seboj povežemo s črtami in glagoli, da nastanejo pojmovne mreže (klasične, oblika dlani, hierarhične oblike, Vennov diagram ali množici s presečiščem, časovni trak in drugi prikazi za prikaz zaporedja dogajanja, ribja kost za prikaz vzročno - posledičnih odnosov, predstavitev oseb s shemo človeka ali tabelo s podvprašanji).

c) Razdelitev učenja

Snov si lahko razdelimo na manjše smiselne enote, ki jih najprej poskusimo razumeti, nato jih združimo v celoto. Lahko pa snov najprej obravnavamo celostno in se pozneje osredotočimo na manjše smiselne enote. Enote lahko sproti povezujemo v celoto, lahko pa jih združimo na koncu.

d) Učni načrt

Omogoči nam bolj racionalno izkoriščenost časa za učenje. Lahko je dnevni, tedenski, mesečni ali letni.

V dnevnem načrtu naj bodo predmeti čim bolj zmešani, saj sicer pride do naveličanosti. Razvedrilo naj bo po učenju in ne pred njim.

Učni načrt naj bo obešen na vidnem mestu. Prilagajati ga moramo tudi trenutnim situacijam (Weimer, Hess, Brademann, 2004) – nenapovedan obisk, določeno snov težje osvajamo in potrebujemo več časa zanjo, ipd. Neprijetnih nalog se lotimo takoj. V načrt vključimo tudi druženje s prijatelji, treninge, počitek, družinske obveznosti, itd. Upoštevati je potrebno tudi to, da je v enem tednu več obveznosti, v drugem pa manj. Z natančno izdelavo načrta obveznosti porazdelimo na oba tedna, da so lažje obvladljive.

Dober učni načrt v končni fazi prihrani veliko časa za prijetne stvari. Biti mora uresničljiv in potrebno ga je čim bolj upoštevati.

e) Ponavljanje

Ponavljanje je potrebno zaradi pozabljanja. Najhitrejše je pozabljanje na začetku, potem pa je počasnejše. Najbolj pomembno je, da preprečimo naglo pozabljanje takoj po učenju. Naučeno snov moramo ponoviti še isti dan ali naslednji dan. Hitro pozabimo tudi snov, naučeno na pamet, ki je ne razumemo. Slabo naučeno snov tudi hitreje pozabljamo. Počasneje pozabljamo, če se učimo z odmori in ne strnjeno.

Ponavljati je potrebno po spominu, ker je to petkrat bolj učinkovito kot branje. Ponavljamo lahko v mislih, s polglasnim govorjenjem, z odgovarjanjem na vprašanja, z izpisovanjem glavnih misli, risanjem diagramov, ipd.

Ponovimo na pamet skrajšano vsebino, potem po izvlečkih ali zapiskih obnovo kontroliramo. Ponavljamo, dokler ne znamo dovolj. Posebno učinkovito ponavljanje je diskusija. Ker je med diskusijo učenec zelo aktiven, je prediskutirano znanje zelo trdno.

Ponavljanje je tudi uporaba znanja v praksi.

f) Prostor in čas

Prostor mora učenca spodbujati k učenju. V njem ne sme biti nič takega, kar učenca vznemirja ali mu odvrača pozornost.

Na študijsko mizo ne spadajo slike, revije, časopisi, leposlovne knjige, gradivo za učenje drugih predmetov, itd., ker ga odvrtaajo od predmeta učenja. Moteče so tudi prežive barve v prostoru. Te naj bodo hladne in pastelne, ki pomirjajo in omogočajo zbranost.

Če je mogoče, naj bo učenec sam v sobi. Sicer pa naj tudi ostale osebe med časom njegovega učenja berejo ali študirajo.

Zmerna napetost mišičevja olajša učenje, zato učenje leže ali polleže ni učinkovito. Mišice so tako premalo napete in se učenca loti zaspanost. Napetost ne sme biti prevelika, da ne pride do utrujenosti. Učenje sede je zato najbolj primerno. Tudi občasna hoja po sobi sem in tja ni slaba navada.

Občasna sprememba delovnega mesta (Weimer, Hess, Brademann, 2004) delo poživi. Lahko si pripravimo mesto za branje (udobno, s stojalom za čaj, ipd.), določimo progo za ustvarjalnost (če med hojo lažje razmišljamo), ob tabli, itd.

Strnjeno učenje utruja, zato so vmes potrebni odmori. Po vsaki opravljeni nalogi ali ko opazimo, da ne moremo več razmišljati, lahko naredimo minutni odmor (odložimo pisalo in nekajkrat vdihnemo in izdihnemo), nato z delom nadaljujemo. Prvi kratek odmor (5 min) načrtujemo po približno 30 minutah dela. Takrat vstanemo, se sprehodimo, poskakujemo, skratka se razmigamo, da pospešimo cirkulacijo krvi. Glavni odmor pa naj traja 20 do 30 minut in ga je potrebno načrtovati po 1,5 do 2 uri trdega dela.

2.2 Področja, ki vplivajo na učinkovitost učenja (Ažman, 2008)

2.2.1 Obvladovanje časa

Učenci naj bi si znali pripraviti urnik učenja in določiti prednostne naloge. Najbolj nesmiselno od vsega je učenje brez konca in kraja. Na delovno mesto je dobro postaviti uro in se naučiti loviti minute, saj je vsaka dragocena.

2.2.2 Pomnjenje informacij

Pomnjenje informacij se izboljša z rednim učenjem, ločevanjem bistvenih informacij od nebistvenih. Dobro se je posluževati ustreznih učnih strategij.

2.2.3 Učenje z razumevanjem

Snov se lažje naučimo, če jo povežemo s predznanjem o izbrani temi, jo povezujemo s snovjo pri drugih predmetih in z iskanjem informacij še v drugih virih.

2.2.4 Urejenost oz. organiziranost učenja

Zapiski v zvezku naj bodo urejeni, v njih naj bodo tudi vsi delovni listi na to temo. Dobro si je označiti pomembne podatke in naslove napisati z različnimi barvami ali različnimi pisavami.

2.2.5 Preverjanje znanja

O podatkih, ki jih moramo znati, se je priporočljivo dobro pozanimati in se seznaniti s standardi znanja. Pri ustnem ocenjevanju sošolcev si je pametno beležiti vprašanja, ki jih učitelj postavlja, in ob tem preverjati tudi svoje znanje.

2.2.6 Obvladovanje strahu, stresa

Pred pisnim ali ustnim ocenjevanjem je pri učencih pogosto prisoten strah, ki lahko tudi zniža uspeh pri ocenjevanju. Mogoče so premalo pripravljeni, se bojijo osramotiti pred sošolci, ipd. Strah je včasih dobro najprej ozavestiti, nato pa poiskati rešitve. Koristne so tudi vaje sproščanja.

2.2.7 Interes za znanje – notranja motivacija

Nanaša se na učenje iz vedoželjnosti. Kadar je učenec notranje motiviran za učenje, vidi v znanju smisel in ga poveže z vsakdanjimi situacijami, v učenju uživa, saj se zaveda, da s tem krepi svoje umske sposobnosti. Zaveda se, da je za uspeh potrebno vztrajati. Učitelji bi morali v ta namen ustvariti tako okolje, ki bi spodbujalo pri učencih vedoželjnost in v katerem bodo imeli vsi učenci možnost odkriti, da njihov trud, vložen v učenje, omogoča doseganje občutka uspešnosti (<https://zastarse.si/otroci/sola/ucenje-ucenja-ali-kako-naj-se-ucim/>).

2.2.8 Pomen ocen – zunanja motivacija

Zunanji motivacijski dejavniki so: osebe (starši, učitelji, sošolci), dogajanja in pojavi v okolju. Takšna dejavnika sta pohvala in graja, oziroma ocene. Veliko bolj kot graja, motivira pohvala. Pri nekaterih učencih je močnejša zunanja motivacija in se učijo le za pridobitev dobrih ocen. Zastavijo si konkretne cilje za posamezen predmet ali šolsko leto (<https://zastarse.si/otroci/sola/ucenje-ucenja-ali-kako-naj-se-ucim/>)

2.2.9 Uravnavanje koncentracije

Pri pouku je dobro zbrano poslušati. Učenci, ki zbrano poslušajo, si lahko s tem že veliko zapomnijo in doma za učenje porabijo manj časa. Med učenjem je potrebno poskrbeti, da so odstranjeni vsi moteči dejavniki (glasna in neustrezna glasba, mobilniki, TV, računalnik, sorojenci med igro, ...) iz prostora in delovne površine.

2.3 Stili učenja

Zapomniš si 20 % tega, kar slišiš; 30 % tega, kar vidiš; 50 % tega, kar slišiš in vidiš; 70 % tega, kar vidiš, slišiš in o čemer takoj govoriš, ter 90 % tega, kar slišiš, vidiš, o čemer govoriš in kar si sam doživel ali naredil (Kamptwerth, 2006).

Psihologija loči med vizualnim (vidnim), avditivnim (slušnim in kinestetičnim (gibalnim) učnim stilom. S kombiniranjem različnih učnih stilov se učinek učenja močno poveča (Kamptwerth, 2006).

2.3.1 Vizualni (vidni) stil

Učenec z vizualnim stilom (Marentič Požarnik, 2000) uporablja predvsem besede, ki označujejo barve in vidne vtise. Ima jasne predstave in uvidi bistvo problema. Običajno je organiziran in sistematičen. Dobro si zapomni predvsem slikovno gradivo, podobe. Hrup ga razmeroma manj moti. Težko si zapomni ustna navodila. Raje bere sam, kot posluša branje drugega. Stvari ureja po barvah. To so učenci (Kamptwerth, 2006), ki si dobro zapomnijo slike, grafe, ilustracije, risbe, skice, ipd. Koristi jim tudi, če si sami izdelajo skice, miselne vzorce, diagrame. Lahko si ustvarijo tudi notranjo sliko o

določeni vsebini. Za vsako obravnavano temo si lahko izmislijo zgodbico. Ta naj bo scenarij za lastne učni film, ki si ga lahko kadarkoli zavrtijo. Idealne so stvari, ki si jih lahko tudi v resnici ogledajo (muzej, razstava, plakati, filmi ,...).

2.3.2 Avditivni (slušni) stil

Uporablja izraze (Marentič Požarnik, 2000) »to mi dobro zveni«, »to je odgovor na vprašanje«. Rad ima predavanja, razprave, razgovore in si veliko zapomni. Pri branju premika ustnice in rad glasno bere. Govori sam s seboj. Pri učenju uporablja notranji dialog. Hrup ga moti pri delu. Govori ritmično. Rad ima glasbo. Dobro posnema govorni ton, barvo (narečno), melodijo. Vse si zapomni po vrsti in korakih. Bolje govori, kot piše.

Dobro mu ležijo tuji jeziki (Kamptwerth, 2006), zato se jih tudi najbolj uči. Med učenjem poslušajo glasbo, ker se ob njej lažje zbere. Snov mora glasno brati in besede pogosto glasno ponavljati.

2.3.3 Kinestetični (gibalni) stil

Uporablja izraze »imam slab občutek«, »obliva me kurja polt« (Marentič Požarnik, 2000). Ljudi in stvari se rad dotika. Veliko se giblje. Uči se ob ravnanju s predmeti, npr. na laboratorijskih vajah. Več si zapomni med hojo. Ob branju si kaže s prstom. Bolje si zapomni celovito izkušnjo kot podrobnosti. Govori počasi. Rad bere akcijske knjige. Pri oblačilih mu je pomembnejši občutek kot videz.

Najbolje dojema stvari s preizkušanjem, igranjem in gibanjem (Kamptwerth, 2006). Šport je njegov najljubši predmet, uživa pa tudi pri dramskem krožku. Novih besed bi se moral učiti z igranjem vlog, v dialogih s sošolcem, tudi v tujem jeziku.

2.4 Strategije učenja

Učna strategija (Marentič Požarnik, 2000) je zaporedje ali kombinacija v cilj usmerjenih učnih aktivnosti, ki jih posameznik uporablja na svojo pobudo in spreminja glede na zahteve situacije.

3 EMPIRIČNI DEL

3.1 Učenci, vključeni v raziskavo

V šestem razredu je bilo v raziskavo vključenih 29 učencev, od tega 12 dečkov in 17 deklic. V sedmem razredu pa je bilo vključenih 19 deklic in 21 dečkov. Skupaj 40 učencev. Vseh učencev, vključenih v raziskavo, je bilo 69 učencev.

3.2 Predstavitev poteka raziskovalnega dela

Podatke, pridobljene z vprašalniki, smo prenesli v ta namen pripravljeno tabelo, ki nam je olajšala njihovo obdelavo. Podatke smo vnesli tudi v grafe, ki smo jih oblikovali s pomočjo programa v Wordu.

3.2.1 Vprašalnik o učnih navadah

- a) Učenci so na vprašalnik zapisali podatke o svojem spolu in razredu, zato smo lahko rezultate primerjali glede na razred (6. ali 7.) in glede na spol.
- b) Zanimalo nas je, koliko časa se učenci posvečajo učenju med tednom. Čas v urah smo razporedili od 0 do 5, nato smo rezultate pretvorili v procente za lažjo primerjavo. Podobno smo obdelali tudi podatke o času, ki ga namenijo šoli med vikendom.
- c) Na vprašanje, kateri predmet se največ učijo, smo sešteli pogostost pojavnosti posameznega predmeta. Ker so nekateri učenci napisali tudi več predmetov, smo za interpretacijo upoštevali število točk, ki jih je zbral posamezen predmet.
- d) Podobno smo zbrali in obdelali tudi podatke o najtežjem predmetu.
- e) Na vprašanje o načinu učenja so imeli učenci na razpolago pet možnih odgovorov, ki so se nam zdeli najpogostejši načini učenja. Podatke smo predstavili glede na pogostost označenega posameznega odgovora.

3.2.2 Vprašalnik o učnih stilih

Učenci so na vprašalniku označevali pogostost veljave neke trditve z ocenami od 1 do 3. Ocena 1 je pomenila najbolj redko pojavnost, ocena 3 pa najbolj pogosto. Točke za posamezni stil smo sešteli za vsakega učenca posebej, nato še za vse skupaj in delili s številom učencev. Dobili smo

aritmetično sredino vrednosti točk (srednjo vrednost za posamezen stil). Vrednosti posameznega stila smo primerjali med učenci 6. in 7. razreda.

3.2.3 Vprašalnik o močnih in šibkih področjih

Vprašalnik o šibkih in močnih področjih so učenci izpolnjevali tako, da so obkrožili številko, ki je ustrezala posameznemu učencu glede na pogostost pojavnosti neke trditve. Številka 0 je pomenila, da zanj trditev nikoli ne velja, nato se veljavnost stopnjuje do številke 4, ki pomeni, da vedno ali skoraj vedno velja.

Na vsakem področju je bilo možno doseči 20 točk. Višji, kot je bil seštevek točk, večje so bile težave na tem področju. Rezultat do 6 točk pomeni, da na tem področju ni težav. Rezultat med 6 in 12 točk kaže na zmerne težave, višji rezultati pa kažejo na velike težave.

Točke smo sešteli za vsako področje posebej in seštevek delili s številom učencev. Vrednosti, ki se gibljejo od 0 do 6, kažejo na dobro razvito področje, vrednosti med 6 in 12 na neko povprečje, vrednosti nad 12 točk pa kažejo na večje težave na posameznem področju.

Rezultate smo sešteli po področjih, nato pa delili s številom učencev. Ker so učenci na vprašalnikih označili svoj spol, smo lahko rezultate primerjali med spoloma in med učenci 6. in 7. razredov.

3.3 Raziskovalna skupina

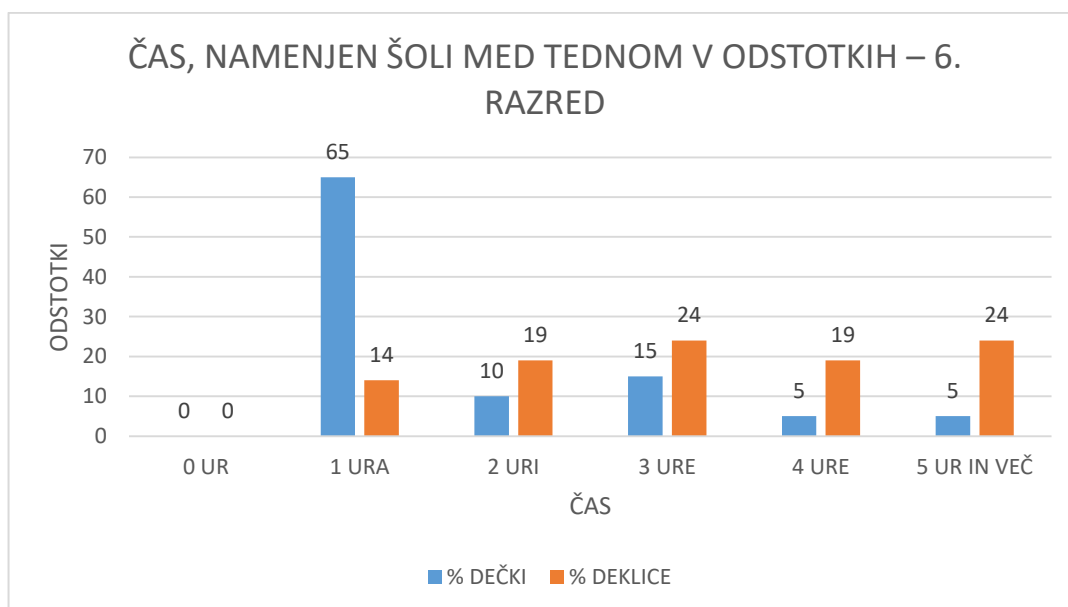
Raziskovalna skupina so bili učenci 6. a in 6. b razreda ter učenci 7. a in 7. b razreda. Za te razrede smo se odločili, saj bodo ti učenci na šoli še vsaj eno leto in lahko rezultati te raziskave koristijo tako njim kot učiteljem.

3.4 Predstavitev rezultatov

3.4.1 Čas, namenjen šoli med tednom

Največ dečkov 6. razreda namenja med tednom šolskemu delu eno uro. Do dve uri namenja učenju 10 % dečkov, do 3 ure namenja šolskemu delu 15 % dečkov, 4 ure in več pa le 10 %, pri čemer smo naleteli tudi na nesmiselne odgovore.

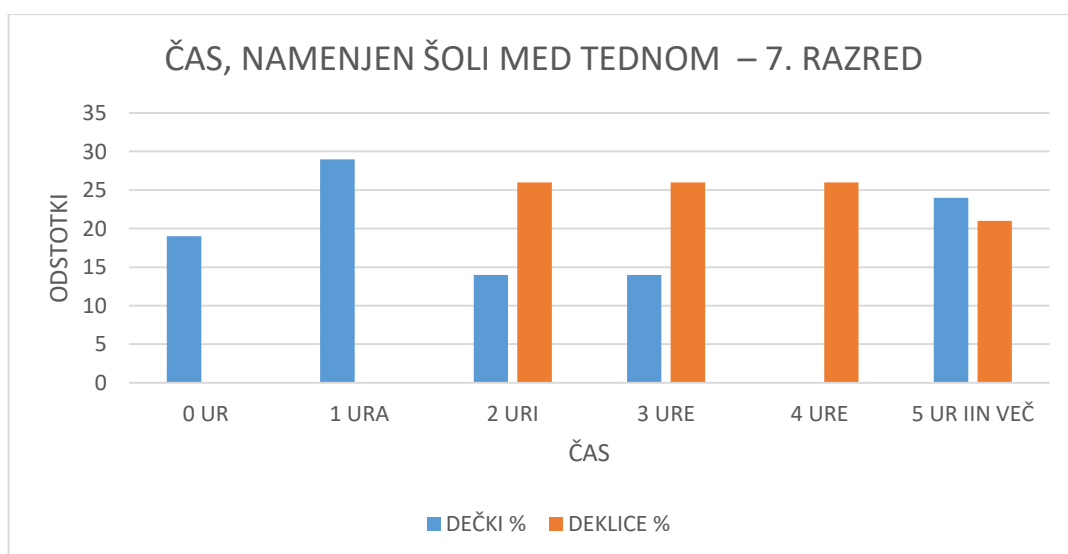
Deklice šestega razreda namenjajo šolskemu delu najmanj eno uro dnevno. Največ jih namenja po 3 ure in 5 ur, pri čemer moramo tudi upoštevati, da so nekateri rezultati nerealni.

Graf 1: Čas, namenjen šoli med tednom v 6. razredu

Skoraj 20 % dečkov sedmega razreda šoli ne namenja časa ali pa ji ga namenja manj kot eno uro. Ponovno je največji delež tistih učencev (30 %), ki šoli namenjajo eno uro. 24 % dečkov sedmega razreda je napisalo, da šoli namenja več kot pet ur, kar tudi lahko razumemo kot nerealen podatek. Dve in tri ure se uči enak delež dečkov, in sicer 14 %.

Deklice se v sedmem razredu posvečajo šoli v enakem deležu dve, tri in štiri ure, in sicer je takih 26 %. Pet ur in več se posveča šoli 21 % deklic, pri čemer moramo upoštevati tudi nižjo realnost rezultatov.

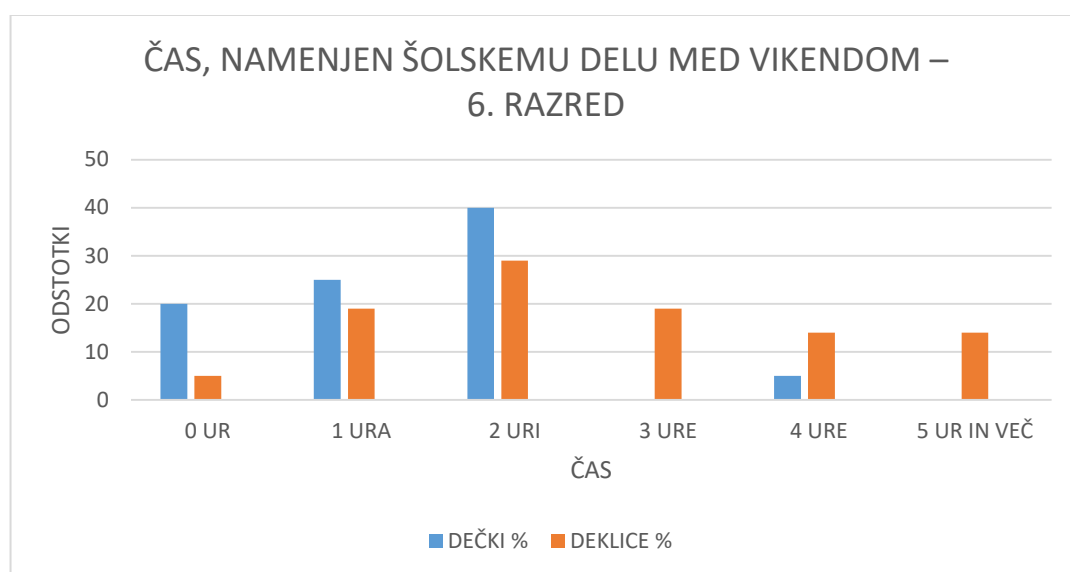

Graf 2: Čas, namenjen šoli med tednom v 7. razredu

3.4.2. Čas, namenjen šolskemu delu med vikendom

Kar 40 % dečkov šestega razreda namenja šolskemu delu med vikendom dve uri, 20 % dečkov pa med vikendom sploh ne nameni časa šolskemu delu. 25 % dečkov nameni šoli po eno uro, le 5 % med vikendom namenja šolskemu delu do 4 ure.

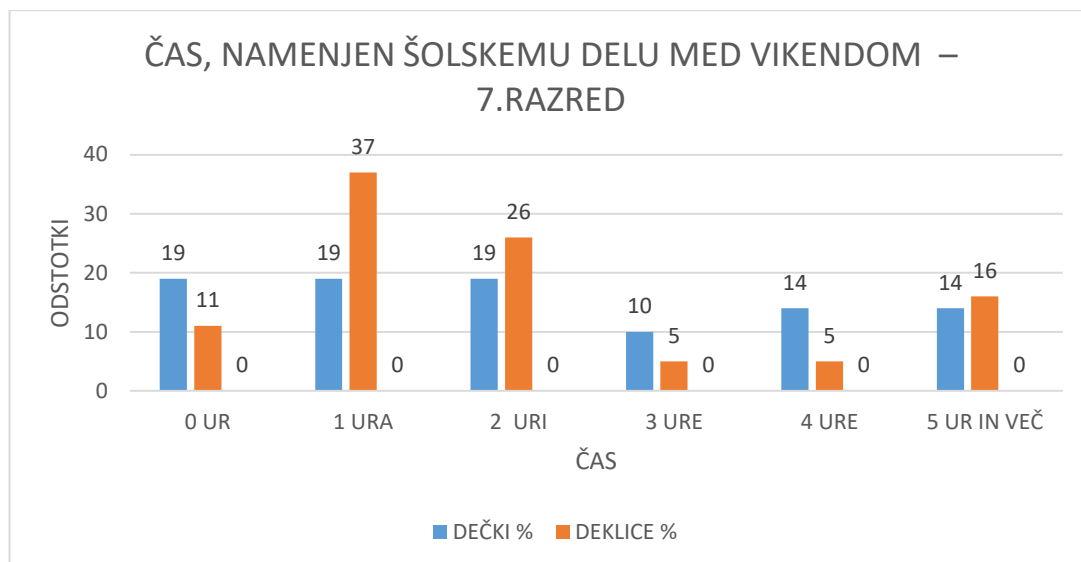
Največji delež deklic šestega razreda namenja šoli 2 uri (29 %), najmanjši delež je tistih deklic, ki šoli med vikendom ne namenjujejo svojega časa. 28 % deklic med vikendom namenja šoli štiri ure in več.

Graf 3: Čas, namenjen šolskemu delu med vikendom pri učencih 6. razreda

V sedmem razredu je še vedno velik delež (19%) dečkov, ki šolskemu delu med vikendom ne namenja časa. Enaka sta deleža dečkov, ki namenjujejo šolskemu delu eno ali dve uri. Kar 28 % je dečkov, ki šoli namenja med vikendom štiri ure in več.

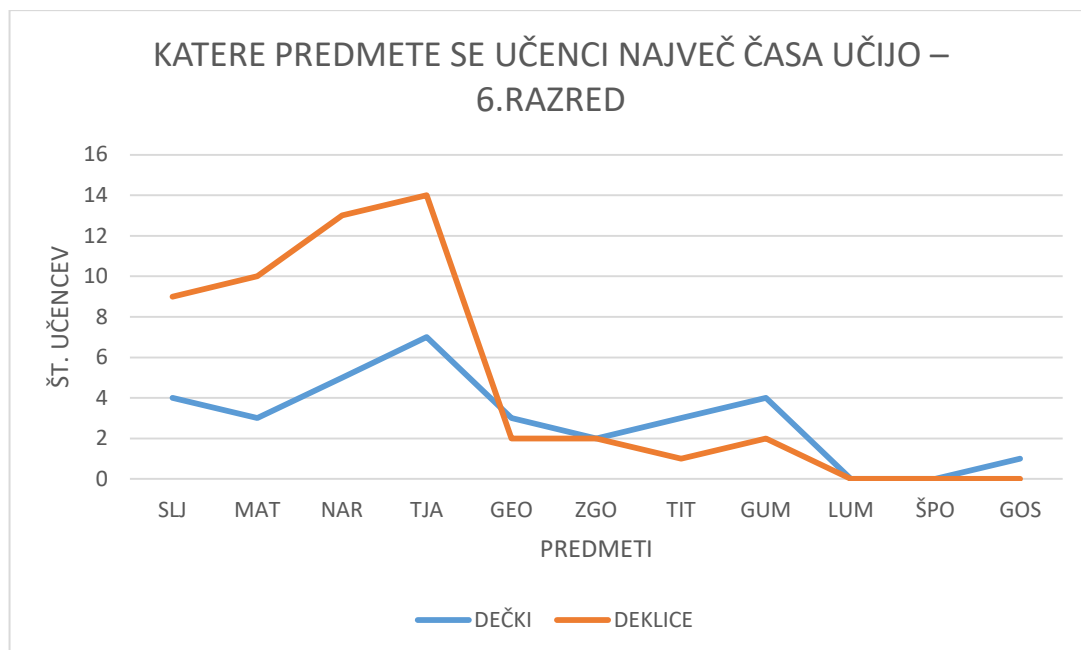
Tudi med deklicami sedmega razreda je 11 % takšnih, ki šolskemu delu med vikendom ne namenjujejo časa, največji delež pa je tistih deklic, ki šolskemu delu namenijo eno uro (37 %), 26 % pa mu nameni dve uri. 21 % deklic namenja šolskemu delu štiri ure in več.

Graf 4: Čas, namenjen šolskemu delu med vikendom pri učencih 7. razreda

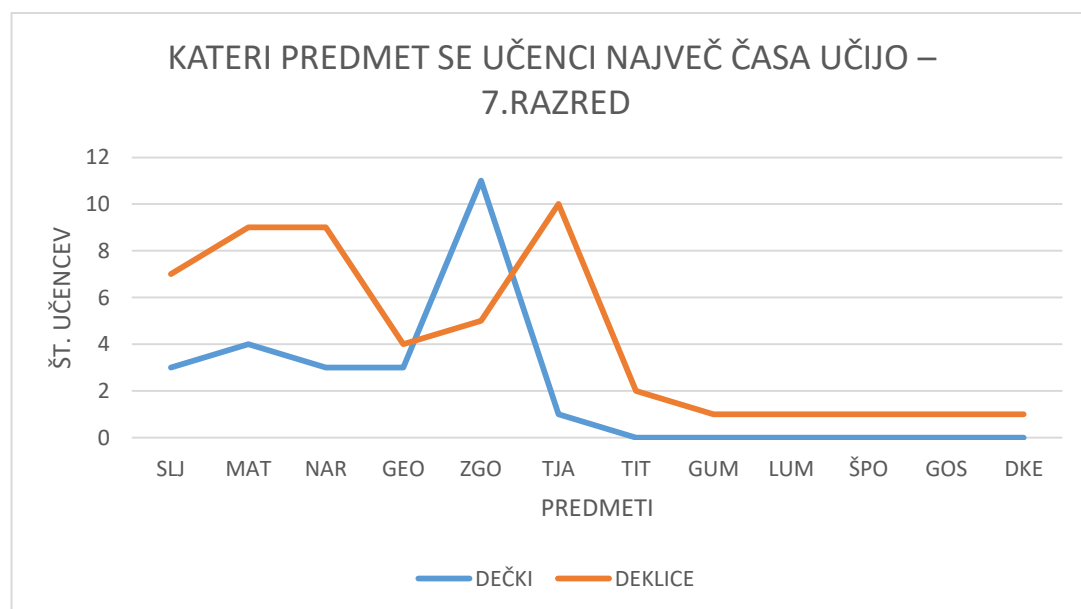
3.4.3. Predmeti, ki se jih učenci največ učijo

Največ učencev šestega razreda, tako dečkov kot deklic, se najbolj posveča učenju tujega jezika – angleščini. Angleščini sledita predmeta naravoslovje in matematika. Preseneča tudi število učencev, ki največ časa posvečajo učenju predmeta glasbena umetnost. Nihče se ne pripravlja na predmeta likovna umetnost in šport.

Graf 5: Katere predmete se učenci šestega razreda največ učijo

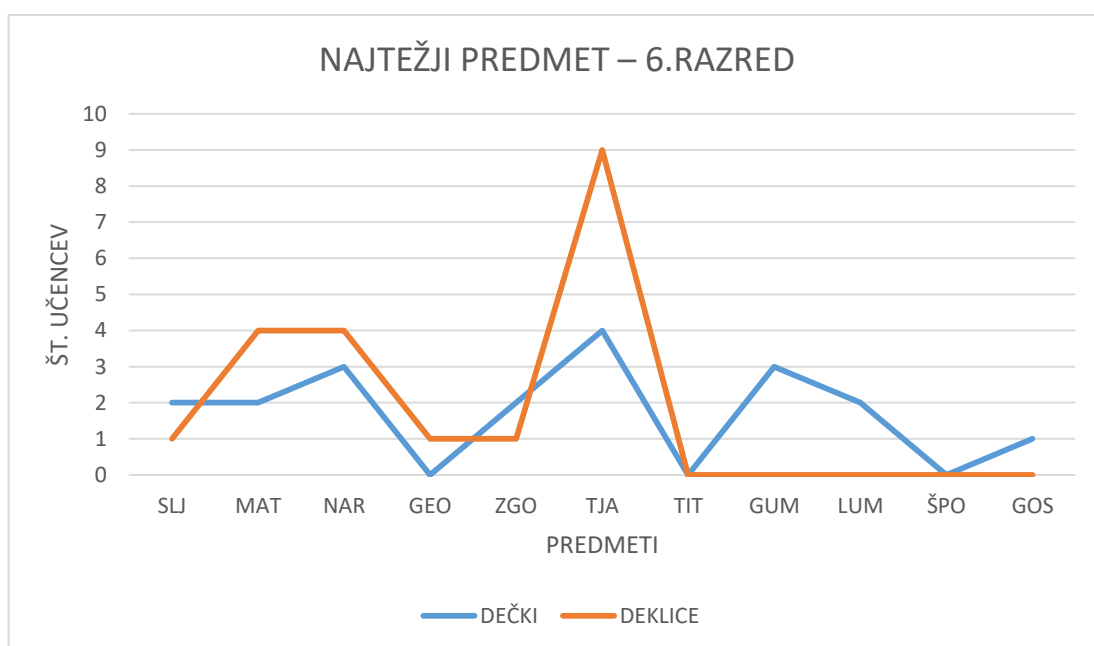
Največ učencev sedmega razreda je izbralo zgodovino za predmet, ki se ga največ učijo. Zgodovini sledita še matematika, slovenski jezik in naravoslovje pri deklicah, te predmete se fantje učijo v manjši meri.

Graf 6: Katere predmete se učenci sedmega razreda največ učijo

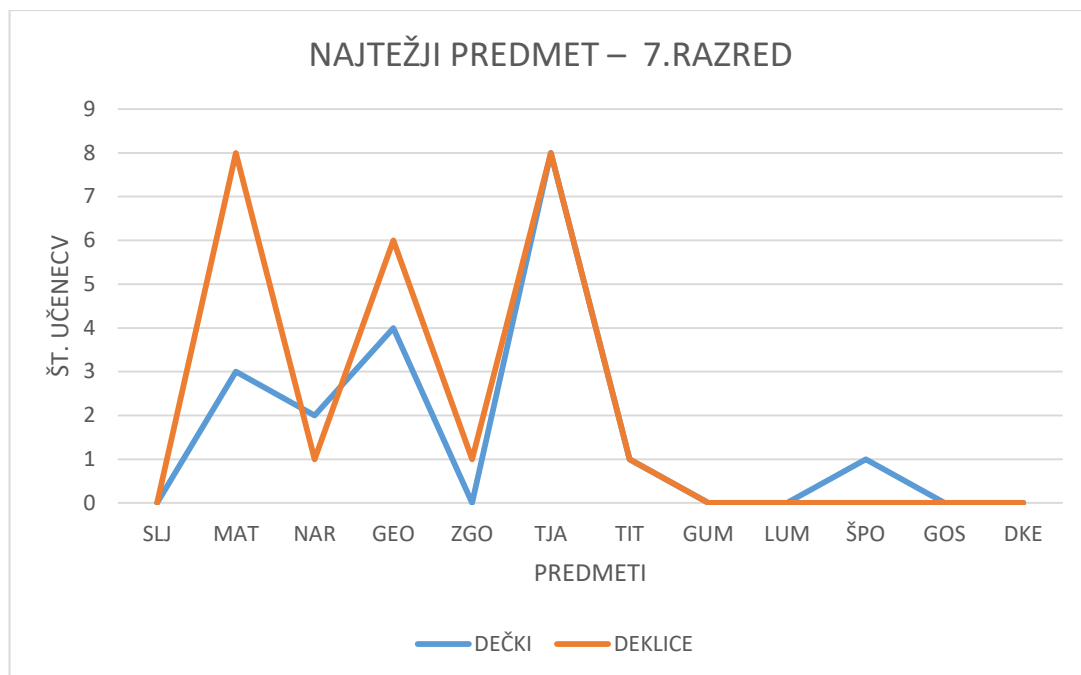
3.4.4. Predmet, ki se učencem zdi najtežji

Tako fantje kot dekleta šestega razreda kot najtežji predmet navajajo angleščino. Matematika in naravoslovje sta pri dekletih izenačena in na drugem mestu po težavnosti. Izenačeni so tudi zgodovina, slovenski jezik in geografija, ki so na tretjem mestu po težavnosti. Ostali predmeti niso bili navedeni ob tem vprašanju. Na prvem mestu po težavnosti je tudi pri fantih angleščina, sledita ji naravoslovje in glasba. Na tretjem mestu so izenačene likovna umetnost, matematika in slovenski jezik.

Graf 7: Predmeti, ki se zdijo učencem šestega razreda najtežji.

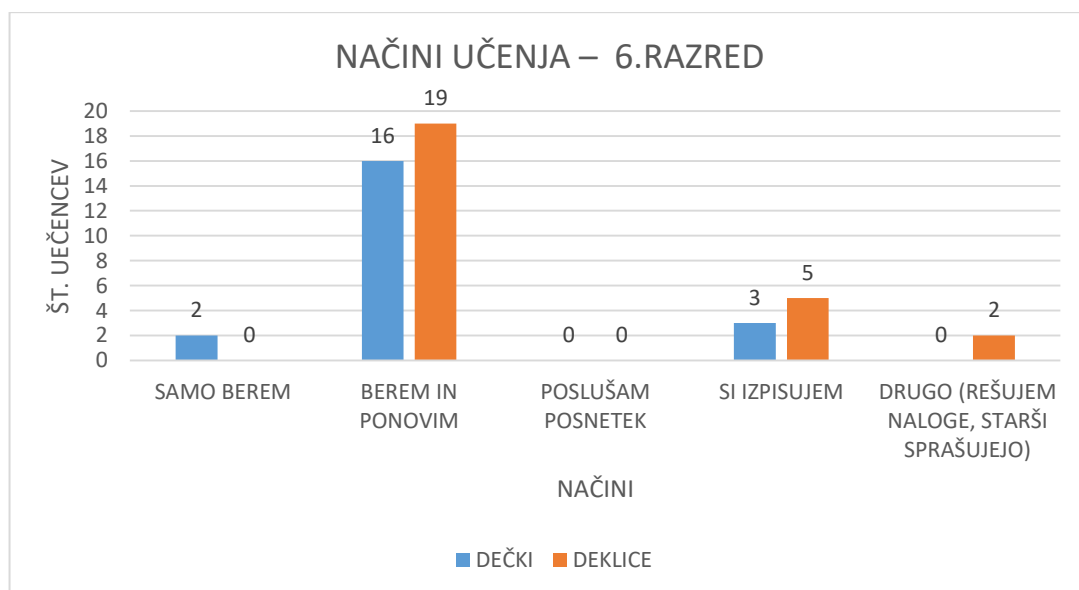
Deklice sedmega razreda so kot najtežja predmeta izbrale angleščino in matematiko, sledi jima geografija. Naravoslovje, tehnika in tehnologija ter zgodovina si delijo tretje mesto po zahtevnosti. Fantje so kot najtežji predmet navedli angleščino, sledi ji geografija, na tretjem mestu je matematika. Šport je izbral en učenec, ostali predmeti niso bili navedeni.

Graf 8: Predmeti, ki se zdijo učencem sedmega razreda najtežji.

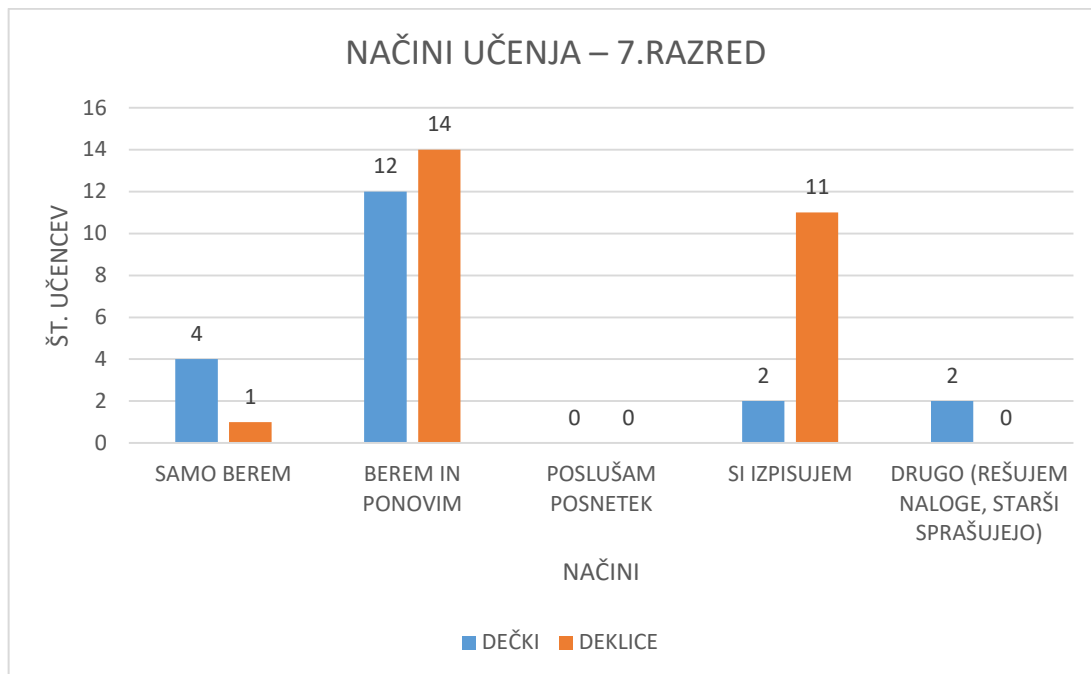
3.4.5 Načini učenja

Z grafa 9 je razvidno, da se največ učencev šestega razreda (deklet in fantov) uči tako, da bere in ponavlja. Le pet deklet in trije fantje si delajo izpiske. Dva fanta se učita le z branjem. Dve dekleti se učita na drugačne načine. Nihče od učencev ne uporablja zvočnih posnetkov.

Graf 9: Načini učenja, ki jih navajajo učenci šestega razreda.

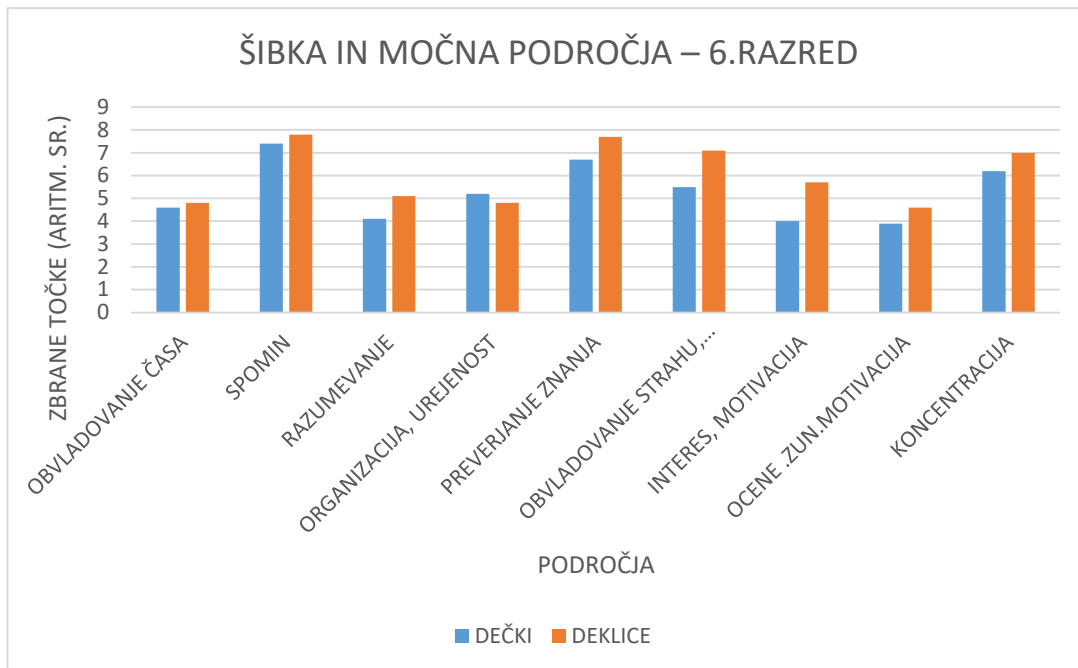
Tudi v sedmem razredu večina učencev samo bere in ponavlja, poveča pa se število učenk, ki si med učenjem podatke izpisujejo. V sedmem razredu štirje dečki samo berejo, le dva si izpisujeta in dva se učita na drugačne načine. Nihče se ne poslužuje zvočnih posnetkov ali bralca pri učenju.

Graf 10: Načini učenja, ki jih navajajo učenci sedmega razreda.

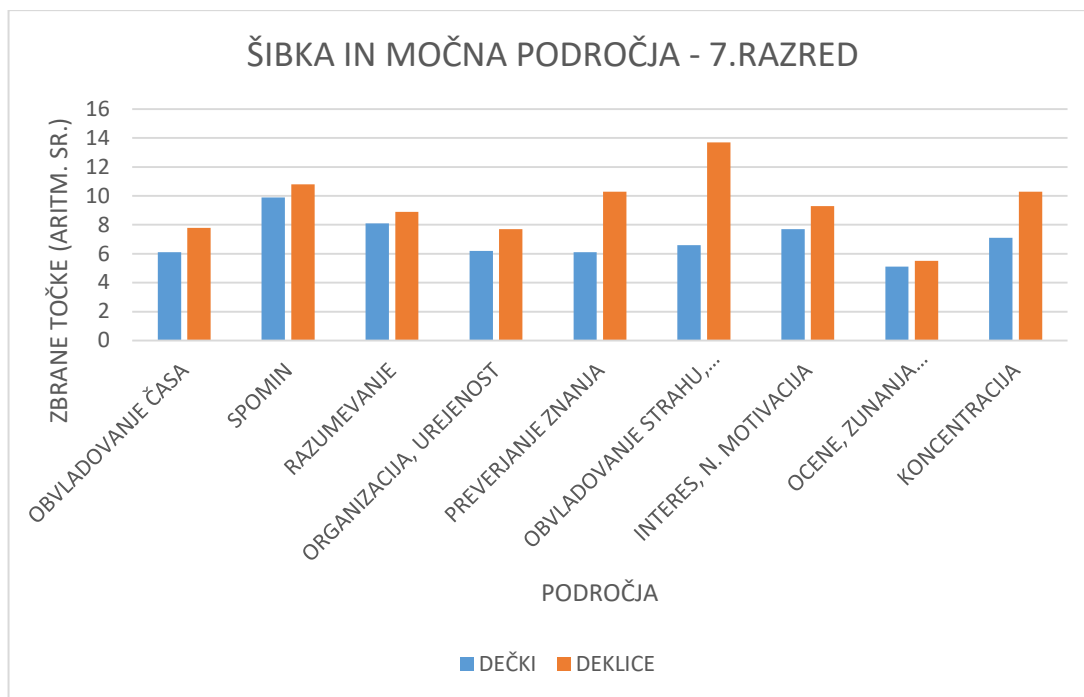
3.4.6. Močna in šibka področja učencev

Najšibkejša področja po navedbah šestošolcev so spomin, preverjanje znanja ter sposobnost koncentracije. Zlasti deklice imajo kar precej težav z obvladovanjem stresa. Pri njih je tudi sicer zunanja motivacija šibkejša od notranje, pri dečkih pa sta izenačeni. Obvladovanje časa je pri obeh spolih izenačeno in obvladljivo.

Graf 11: Močna in šibka področja učencev šestega razreda

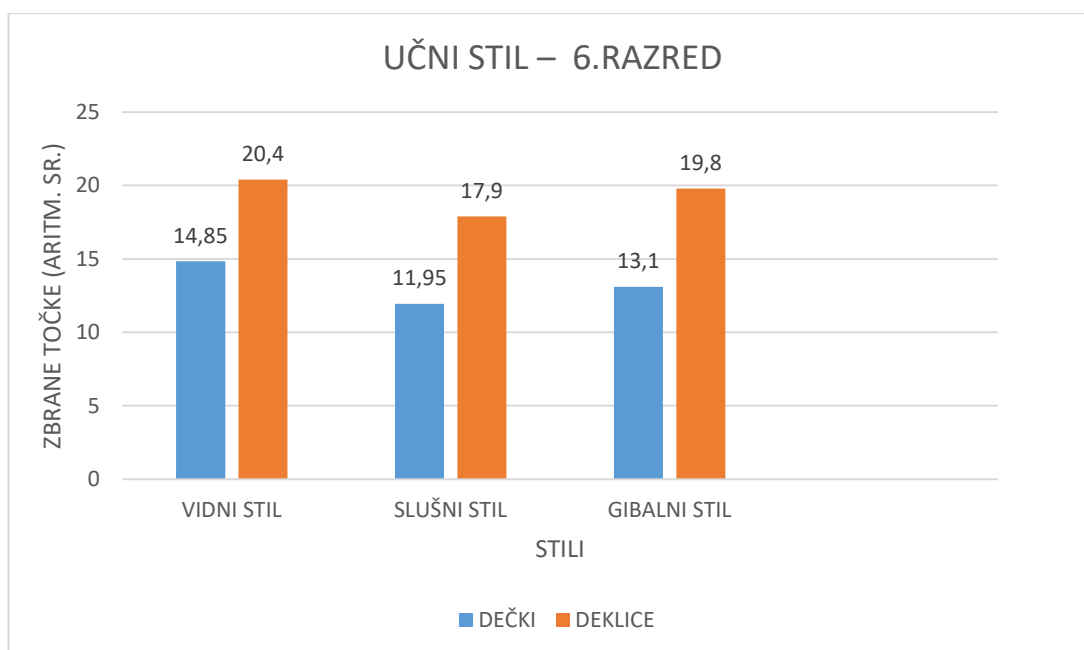
Najšibkejša področja pri deklicah sedmega razreda je obvladovanje strahu, ki tudi precej izstopa. Dečki pa so najšibkejši na področju spomina. Tako dečki kot deklice so močno zunanje motivirani z ocenami. Sposobnost koncentracije in preverjanje znanja pri deklicah odstopata glede na dečke, in sicer v negativno smer.

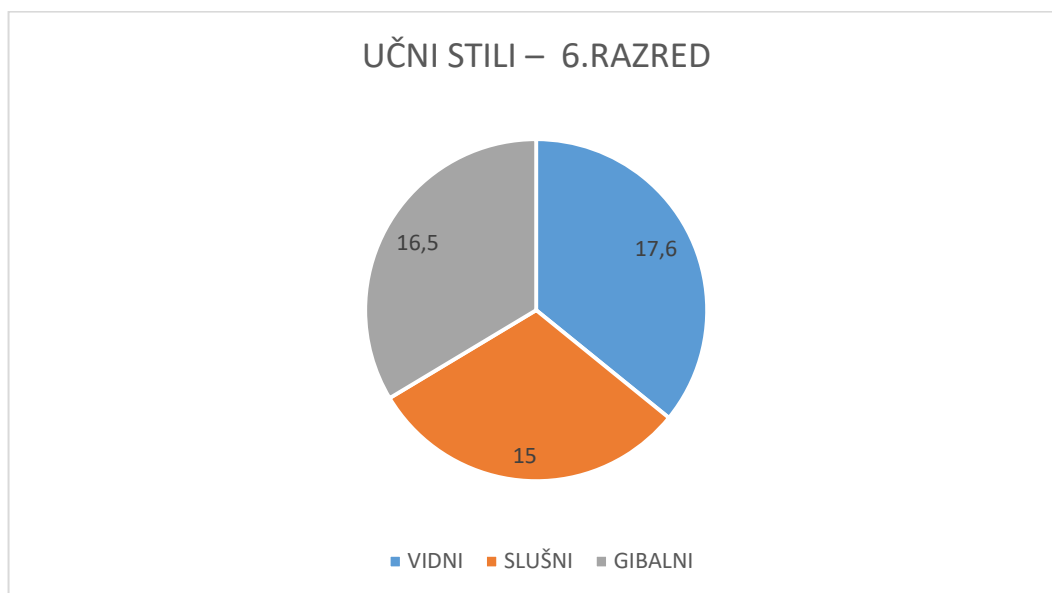
Graf 12: Močna in šibka področja učencev sedmega razreda

3.4.7 Učni stili učencev

Graf številka 13 prikazuje učne stile učencev šestega razreda. Pri deklicah in dečkih prevladujeta vidni in gibalni stil učenja, slušni stil pa je pri obeh spolih malenkost šibkeje zastopan.

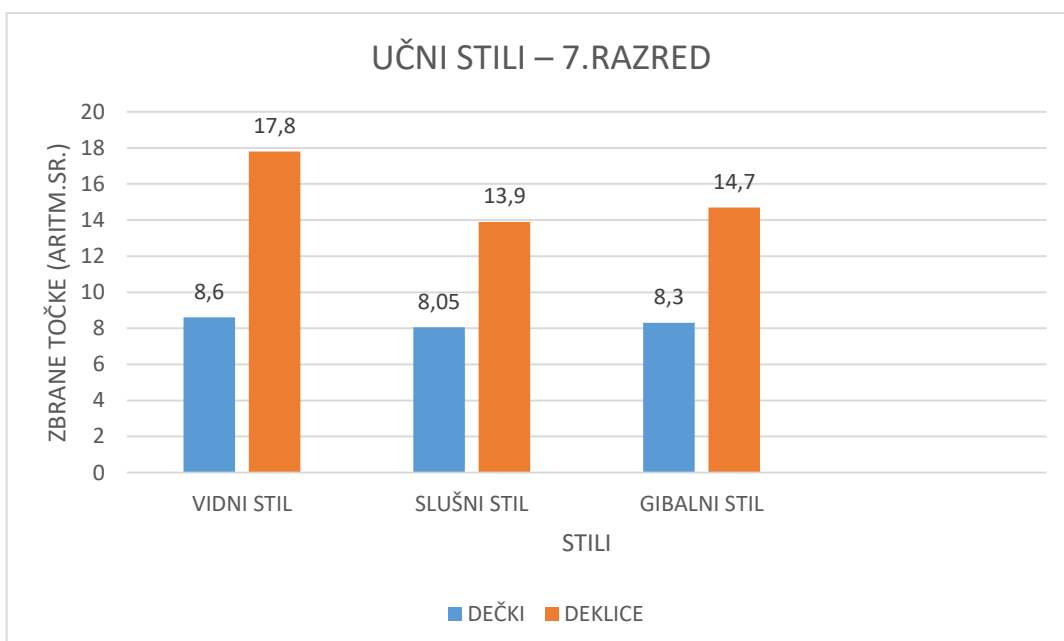
Graf 13: Učni stili šestošolcev ločeno po spolu

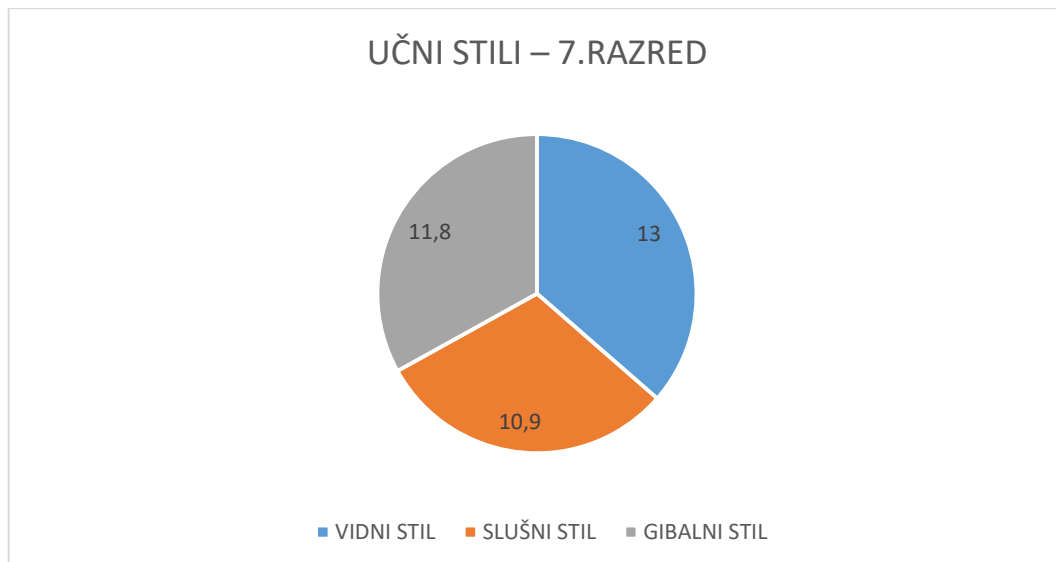
Graf 14: Učni stili šestošolcev

Pri dekletih sedmega razreda je pogostejši vizualni stil, gibalni in slušni stil sta bolj izenačena, malenkost pogostejši je gibalni stil.

Pri dečkih sedmega razreda pa so vsi trije stili dokaj enakomerno zastopani.

Graf 15: Učni stili sedmošolcev ločeno po spolu

Graf 16: Učni stili sedmošolcev

4 RAZPRAVA O REZULTATIH RAZISKAV

Rezultati raziskave so nam pokazali, da dekleta namenjajo šolskemu delu več časa kot fantje. Učni stili niso enakomerno zastopani, v obeh razredih je bolj poudarjen vizualni stil učenja. Večina učencev se uči tako, da bere in ponavlja, kar je v bistvu učenje na pamet in zato manj učinkovito. Najtežji predmet ni matematika, kot smo pričakovali, pač pa je v obeh razredih izstopala angleščina, ki se ji v sedmem razredu pridružita še matematika in geografija. Največ otrok ima težave z organizacijo dela in učenja ter ohranjanjem pozornosti in koncentracije. Realnost rezultatov bi mogoče povečali, če bi učence vodili pri reševanju vprašalnikov, saj bi s tem povečali razumevanje trditev, ki so nekaterim učencem povzročale težave (predvsem pri časovni opredelitvi dela za šolo).

Te ugotovitve nam lahko pomagajo pri načrtovanju pouka, uporabi drugačnih metod in pristopov poučevanja ter pri samem načinu učenja. Predlagamo, da se učno snov vključi v računalniške igrice, ki so otrokom zanimive in bi jih bolj pritegnile k učenju. Pouk naj bi se organiziral po skupinah, ki bi bile oblikovane glede na učne stile, da bi bilo učenjem čim bolj prilagojeno. Menimo, da bi organizaciji dela in učenja morali posvetiti več pozornosti že v predšolskem obdobju in v prvi triadi, saj si mnogi učenci ne znajo organizirati prostora, časa in potrebščin za učenje. Tovrstne poprestitve pouka bi verjetno prispevale k daljši pozornosti in boljši koncentraciji, verjetno tudi k boljšim rezultatom oz. znanju učencev.

4. 1 Preverjanje hipotez

H1: Dekleta namenijo šoli več časa kot fantje.

V 6. in v 7. razredu več časa namenijo šolskemu delu deklice, fantje namenijo šolskemu delu večinoma po eno uro, medtem ko deklice šolskemu delu namenijo tudi tri ure in več. Prva hipoteza je tako **potrjena**.

H2: Vsi stili učenja so enako zastopani.

Pri šestošolcih izstopata vizualni in gibalni stil učenja, pri sedmošolcih pa je v ospredju vizualni stil učenja, gibalni in slušni stil sta manj izrazita in zastopana v enaki meri.

Hipoteze **ne moremo potrditi**, zato je ovržena.

H3: Načini učenja (strategije) se razlikujejo po spolu.

Pri šestošolcih in sedmošolcih se večina deklet in fantov uči tako, da berejo in ponavljajo. V obeh razredih je več deklet kot fantov, ki si pri učenju delajo izpiske.

Hipotezo lahko **delno potrdimo**, saj se večina fantov in deklet uči z branjem in ponavljanjem. Bistvena razlika se pojavi v sedmem razredu, ko si velik delež deklic tudi izpisuje pomembne podatke.

H4: Največ učencev ima težave na področju organizacije dela in učenja ter ohranjanju pozornosti in koncentracije.

Hipoteze **ne moremo potrditi**, saj so se kot najbolj šibka področja izkazala spomin, preverjanje znanja in obvladovanje strahu.

H5: Najtežji predmet je matematika.

Med šestošolci je kot najtežji predmet izbran tuj jezik angleščina. Pri sedmošolcih pa izstopajo trije predmeti, in sicer matematika, tuj jezik angleščina (zlasti pri dekletih) in geografija (pri obeh spolih).

Hipotezo lahko le **delno potrdimo**, saj je bila matematika eden izmed najtežjih predmetov.

5 ZAKLJUČEK

Raziskovalna naloga, ki sva jo naredila, nam glede učenja pokaže zelo pomembne smernice in ugotovitve. Vse, kar sva spoznala, bova predstavila anketiranim učencem in tudi učencem iz ostalih razredov. Sprašujeva se, kolikim učencem so znane teoretične osnove o načinih učenja in pridobivanja znanja. Meniva, da bi se morali učenci in učitelji veliko bolj posvečati tej tematiki. Za vsakega učenca je zelo pomembno, da pozna svoj učni stil in mu

prilagodi svoj način učenja. Morda bi pri urah oddelčne skupnosti tudi mlajši učenci reševali ankete o svojem učnem stilu. Nato bi jim lahko skupaj z učiteljicami predstavila pomen poznavanja učnega stila. Če vemo, kateri je naš najljubši kanal za sprejemanje informacij, bomo temu prilagodili naše učenje in kaj kmalu opazili, da pri osvajanju novih znanj postajamo uspešnejši. Meniva, da večina učencev želi biti uspešnih v šoli, samo ne ve, kako si naj pri tem pomaga. Dobro je, če učne stile poznajo tudi starši, ko pri učenju spodbujajo in usmerjajo svoje otroke.

To je najina prva raziskovalna naloga. Preučevanju teoretičnih osnov, anketiranju učencev in analizi pridobljenih podatkov sva se posvečala kar dve šolski leti. Veliko dela sva opravila samostojno. Lahko trdiva, da sva na eni strani spoznavala, kako poteka raziskovalno delo, in se po drugi strani učila teoretičnih osnov, kako se učimo. Oboje je obogatilo najine izkušnje in lahko rečeva, da sva opravila pomembno delo. Gotovo sva med raziskovanjem kot začetnika naredila kaj tudi pomanjkljivo, toda potrudila sva se po svojih najboljših močeh. Neprecenljivi so bili napotki in pomoč najine mentorice, ki naju je pri delu vzpodbujala in usmerjala. Za ves njen trud se ji iskreno zahvaljujeva.

LITERATURA IN VIRI

Ažman, T. (2008). *Učenje učenja – kako se naučiti spretnosti vseživljenjskega učenja*. Ljubljana: ZRSS.

Kampwerth, K. (2006). *Najboljši v razredu v štirih tednih*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Kunaver, D. (1996). *Učim se učiti*. 2. dopolnjena izdaja. Ljubljana: Samozaložba D. Kunaver, Samozaložba B. Lipovšek.

Marentič Požarnik, B. (2000). *Psihologija učenja in pouka*. 1. izdaja. Ljubljana: DZS.

Pečjak, V. (1977). *Poti do znanja – Metode uspešnega učenja*. 2. popravljena in dopolnjena izdaja. Ljubljana: Cankarjeva založba.

Pečjak, S., Kramarič, M.. (2015). [naslov](#) 1. izdaja. Ljubljana: Rokus Klett.

Weimer, B., Hess, S., Brademann, M.. (2004). *Konec s slabimi ocenami*. Radovljica: Didakta (Zbirka Mladostniki).

Spletni viri:

Osnovna šola Ivanjковci – šolski časopis. Dobre učne navade vodijo do trajnejšega in kvalitetnejšega znanja. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu <http://www.o-ivanjkovci.mb.edus.si/www.os-ivanjkovci.si/spletna-stran/index.php/ol-slube/sss/novice-ss/1255-une-navade.html>.

Odgovorno starševstvo, Učenje učenja ali kako naj se učimo. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu <https://zastarse.si/otroci/sola/ucenje-ucenja-ali-kako-naj-se-ucim/>.

Koraki uspešnega učenja. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu http://www.ospolje.si/uploads/5/0/8/6/5086774/koraki_uspesnega_ucenja.pdf.

14 znanstvenih nasvetov za lažje učenje. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu <https://www.dostop.si/14-znanstvenih-nasvetov-za-lazje-ucenje/>.

Maršol, T. Zaznavni stili in učne strategije študentov računalništva, matematike in razrednega pouka, diplomsko delo. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu http://pefprints.pef.uni-lj.si/2352/1/Tamara_Mrsol_Diploma.pdf.

Učni stili po metodi vark. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu <https://www.brihta.rocks/fitnes-za-mozgane/ucni-stili/>.

Kakšen je vaš zaznavni stil. Najdeno dne 19. 9. 2019 na spletnem naslovu http://www.bc-naklo.si/fileadmin/user_upload/imported/Kaksen_je_vas_zaznavni_stil.pdf.

PRILOGA 1

ANKETA O UČNIH NAVADAH UČENCEV NA NAŠI ŠOLI

1. OBKROŽI SVOJ SPOL
M Ž

2. OBKROŽI RAZRED
6. 7.

3. KOLIKO ČASA NA DAN NAMENIŠ ŠOLSKEMU DELU
(domače naloge, učenje, predstavitev,...)?
a) med tednom _____
b) med vikendom _____

4. KATERE PREDMETE SE NAJVEČ UČIŠ?
a) _____

b) Kateri predmet je zate najtežji? _____

5. Učim se:
a) samo berem
b) berem in ponovim
c) bere mi nekdo drug, poslušam posnetek
d) ob branju si izpisujem – miselni vzorec, alineje, ipd.
e) drugo: _____

PRILOGA 2

VPRAŠALNIK UČNEGA STILA

Za vsako od navedenih trditev ocenite, kako pogosto velja za vas osebno. Ocena 1 pomeni redko/nikoli, 2 pomeni včasih in 3 pomeni pogosto.

1. Informacije si bolje zapomnim, če si jih zapišem.
2. Moji zvezki so neurejeni.
3. Naloge se lotim še preden do konca preberem navodila.
4. Lažje se zberem, če vidim osebo, s katero se pogovarjam.
5. Pri branju s prstom sledim napisanemu besedilu.
6. Ne maram sedeti za mizo dalj časa.
7. Za uspešno učenje potrebujem urejen prostor.
8. Težko sledim napisanim navodilom.
9. Preden se lotim novega opravka, rad vidim, kako to počne nekdo drug.
10. Ko odgovarjam na vprašanja v testu, v mislih vidim svoje zapiske/stran v knjigi.
11. Ko nekaj slišim, si to hitro zapomnim.
12. Probleme rešujem s poskusi in napakami.
13. Pri iskanju nekega kraja je zame pomembno, da si napotke zapišem.
14. Pri branju besedil se hitro zmotim.
15. Med učenjem delam veliko odmorov.
16. Glasba in hrup hitro zmotijo mojo zbranost pri opravljanju naloge.
17. Zapisovanje mi je vedno povzročalo težave.
18. Učbenik berem med vadbo na sobnem kolesu/tekočem traku...
19. Včasih ne razumem šal, ki mi jih pripovedujejo.
20. Raje poslušam dobro razlago, kot da bi si snov prebral v učbeniku.
21. Drugim težko razumljivo in po vrsti povem, kako naj opravijo/rešijo neko nalogo.
22. Ob rob zvezkov si čečkam in rišem sličice.
23. Težko prepoznam in razumem govorico telesa drugih ljudi.
24. Uživam v vadbi in sem spreten v različnih športnih dejavnostih.
25. Težko sledim profesorjevi razlagi.
26. Težko berem besedila v majhnem tisku.
27. Pogosto si pomagam s kretnjami rok, ko opisujem stvari/dogodke.
28. Barve imajo name močan učinek.
29. Moje oči se hitro utrudijo, čeprav nimam težav z vidom.
30. Ko se učim si pogosto na novo izdelujem zapiske iz šole.

TOČKOVANJE: Točke posameznih trditev prepisite v spodnjo razpredelnico in seštejte.

VIDNI STIL		SLUŠNI STIL		GIBALNI/KINESTETIČNI STIL	
1		2		3	
4		5		6	
7		8		9	
10		11		12	
13		14		15	
16		17		18	
19		20		21	
22		23		24	
25		26		27	
28		29		30	
VSOTA V		VSOTA S		VSOTA G	

Najvišja vsota kaže na prevladujoč učni stil oziroma na to, kateremu čutu dajete prednost pri sprejemanju informacij.

PRILOGA 3

MOJA MOČNA IN ŠIBKA PODROČJA UČENJA

Vprašalnik se nanaša na tvoje običajno vedenje pri učenju in na težave, s katerimi se pri tem najpogosteje srečuješ. Pri odgovarjanju na posamezna vprašanja oceni, koliko posamezna trditev velja za tebe in za tvoj običajni način učenja. Pri ocenjevanju poskušaj biti čim bolj iskren/-a in realističen/-na. Na vprašanja odgovarjaš tako, da oceniš, kako pogosto vsaka od trditev velja za tebe, in obkroži številko v ustreznem stolpcu: 0 – nikoli ali skoraj nikoli ne velja zame; 1 – večinoma ne velja zame; 2 – včasih velja, včasih ne velja zame; 3 – večinoma velja zame; 4 – vedno ali skoraj vedno velja zame.

TRDITEV	Zame velja
I. PODROČJE	
1. Nimam prave predstave o tem, kako načrtovati čas za učenje.	0 1 2 3 4
2. Učenje odlagam do zadnje minute, učim se tik pred preverjanjem znanja.	0 1 2 3 4
3. Zmanjka mi časa, da bi se dobro naučil/-a učno snov.	0 1 2 3 4
4. Učenju namenjam premalo časa, ker me bolj zanimajo druge stvari.	0 1 2 3 4
5. Svojega namena, da se bom učil/-a ob predvidenem času, ne uresničim.	0 1 2 3 4
SKUPAJ	
II. PODROČJE	
6. Kadar se moram neko snov natančno naučiti (točna zapornitev snovi), mi postane učenje neprijetno.	0 1 2 3 4
7. Ne vem, kako bi si lahko zapomnil/-a veliko količino snovi pri posameznih predmetih.	0 1 2 3 4
8. Hitro pozabim, kar sem se naučil/-a.	0 1 2 3 4
9. Učno snov si skušam zapomniti predvsem tako, da jo večkrat preberem v učbeniku ali zapiskih.	0 1 2 3 4
10. Če sem se neke učne snovi že učil/-a, se težko pripravim k ponovnemu ponavljanju iste snovi.	0 1 2 3 4
SKUPAJ	

III. PODROČJE

11. Dogaja se mi, da ne vem, kaj naj se učim.	0 1 2 3 4
12. Med učenjem ne razmišljam o tem, ali sem razumel/-a bistvo učne snovi.	0 1 2 3 4
13. Dogaja se, da se med učenjem niti ne trudim, da bi zares dobro razumel/-a učno snov.	0 1 2 3 4
14. Med učenjem se mi ne ljubi preveč razmišljati ali poglobljati se v učno snov.	0 1 2 3 4
15. Dogaja se mi, da se učno snov učim bolj na pamet.	0 1 2 3 4

SKUPAJ

IV. PODROČJE

16. Dogaja se mi, da nimam pregleda nad tem, katero učno snov obravnavamo pri posameznem predmetu.	0 1 2 3 4
17. Ne najdem se dobro v učbenikih in delovnih zvezkih, ki jih uporabljamo v šoli.	0 1 2 3 4
18. Pozabim narediti domače naloge.	0 1 2 3 4
19. Dogaja se mi, da nimam volje za pripravo lastnih izpiskov bistvene učne snovi iz zvezka ali učbenika.	0 1 2 3 4
20. Moji zapiski v zvezkih so neurejeni.	0 1 2 3 4

SKUPAJ

V. PODROČJE

21. Dogaja se mi, da se učno snov naučim, vendar se mi je ne da ponavljati in utrjevati.	0 1 2 3 4
22. Nimam občutka ali znam ali ne, kadar vem, da bom vprašan/-a.	0 1 2 3 4
23. Za neko učno snov imam občutek, da jo dobro znam, potem pa kljub temu dobim slabo oceno.	0 1 2 3 4
24. Dogaja se mi, da sem vprašan/-a ravno tisto učno snov, ki se je nisem učil/-a.	0 1 2 3 4
25. Z učenjem neke učne snovi preneham, ne da bi preverjal/-a, ali snov dobro obvladam.	0 1 2 3 4

SKUPAJ

VI. PODROČJE

26. Doživljam hudo tremo pred spraševanjem ali pisnim preverjanjem za oceno.	0 1 2 3 4
27. Zaradi šole, učenja ali ocen sem slabe volje in depresiven/-na.	0 1 2 3 4
28. Počutim se utrujen/-a in naveličan/-a šole in učenja.	0 1 2 3 4
29. Moji drugi problemi (ljubezenski, finančni, družinski ...) me močno ovirajo pri učenju.	0 1 2 3 4
30. Dogaja se mi, da zaradi skrbi zaradi ocen v šoli ne morem spati.	0 1 2 3 4

SKUPAJ

VII. PODROČJE

31. Učna snov pri večini predmetov v šoli me ne zanima.	0 1 2 3 4
32. Kadar učne snovi pri nekem predmetu ne razumem, se neham učiti.	0 1 2 3 4
33. Učna snov pri večini predmetov v šoli zame nima velikega pomena ali smisla.	0 1 2 3 4
34. Do učenja čutim odpor, zato se težko prisilim k učenju.	0 1 2 3 4
35. K učenju me prisili samo grožnja slabih ocen ali popravnih izpitov.	0 1 2 3 4
	SKUPAJ

VIII. PODROČJE

36. V življenju lahko uspeš, tudi če se ne učiš in nimaš dobrih ocen v šoli.	0 1 2 3 4
37. Dogaja se mi, da mi postane vseeno, kakšne ocene bom imel pri posameznem predmetu.	0 1 2 3 4
38. Zadovoljen/-na sem tudi z nizko oceno, samo da se mi ni več treba učiti.	0 1 2 3 4
39. Čeprav bi pri nekaterih šolskih predmetih lahko dobil/-a tudi višjo oceno, se mi zanje ne da učiti.	0 1 2 3 4
40. Ni mi pomembno, da bi bil/-a med boljšimi dijaki v razredu.	0 1 2 3 4
	SKUPAJ

IX. PODROČJE

41. Med učenjem doma se težko skoncentriram, saj mi misli begajo na druge stvari.	0 1 2 3 4
42. Dogaja se mi, da sem med razlago pri pouku zaspan/-a, sanjarim ali klepetam.	0 1 2 3 4
43. Ne vem, kako bi lahko izboljšal/-a svojo koncentracijo pri učenju.	0 1 2 3 4
44. Med učenjem doma me »nekaj ali nekdo« prekinja pri učenju (npr. TV, telefon, obiski, lakota ...).	0 1 2 3 4
45. Med učenjem neke učne snovi se mi dogaja, da ne vem, kaj sem ravnokar prebrala/-a.	0 1 2 3 4
	SKUPAJ

SKUPNA VSOTA

Seštej ocene v vsakem stolpcu in vse delne vsote skupaj. Podatke vnese v grafični prikaz.